

[Udenrigsministeren]

landene bliver deltagere i konventionen for så vidt angår de områder, hvis regulering de har beholdt for sig selv.

Den kommende havretskonvention omfatter emneområder, hvis regulering EFs medlemslande har overladt til Fællesskabet. Det er derfor kun Fællesskabet, som kan opfylde disse dele af konventionens forpligtelser. For så vidt angår disse områder må konventionen derfor – i givet fald – tiltrædes af Fællesskabet. Havretskonventionen omfatter også emneområder, hvis regulering medlemslandene har beholdt for sig selv. For så vidt angår disse områder kan konventionen kun tiltrædes af hvert enkelt medlemsland. Der sker således *ikke* i og med Fællesskabets deltagelse i havretskonventionen en ændring i den eksisterende fordeling af kompetencen mellem Danmark (og de øvrige medlemsstater) og EF.

Sammen med de øvrige EF-lande vil Danmark på denne baggrund fortsat søge at muliggøre EFs deltagelse i havretskonventionen.

Når spørgeren i begrundelsen antager, at Grønland ville blive omfattet af eventuelle EF-bestemmelser til opfyldelse af havretskonventionen, uanset om Grønland befandt sig inden for EF eller uden for, er der tale om en misforståelse. EFs forskrifter ville selvsagt ikke finde anvendelse i forhold til Grønland, såfremt Grønland befandt sig uden for EF.

Spm. nr. 843

Til *udenrigsministeren* (20/5 80) af:

Preben Lange (Grøn.):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes Danmark vil hindre, at EF, via eventuelt medlemskab i FNs 3. havretskonvention, opnår international retlig status, der muliggør oprettelsen af en decideret EF-kystvagtflåde med selvstændigt flag og myndighed over for tredjelande?«

Begrundelse

Allerede i 1978 fremkom EF-parlamentsmedlemmet Hans-Jürgen Klinker med en betænkning om EF-fiskerikontrol, i hvilken han påpegede, at EF for at opnå sømagtsstatus over for tredjelande måtte søge om optagelse i FNs havretskonvention, samt at det var ønskeligt at opnå denne status med

det formål for øje at oprette en særlig EF-fiskeriinspektionsflåde under eget EF-flag. Dette blev dengang støttet af såvel Poul Dalsager som Niels Anker Kofoed.

Nu ligger der igen et papir i Parlamentets landbrugsudvalg, som henviser til Klinkerbetænkningen og konkluderer:

»Oprettelsen af en sådan tjeneste (fællesskabskystvagstjeneste) ville frembyde den fordel, at kontrollen helt og holdent blev et fællesskabsanliggende, hvad der ville være en garanti for upartiskhed. Dog kunne en sådan tjeneste rejse nogle problemer, således som den internationale ret for tiden er, for så vidt som fællesskabsflaget ikke ville blive anerkendt af tredjelande (selv om international ret ikke er imod, at man sideordner et nationalt flag med en international organisations flag, er det ikke tilfredsstillende regler, når det drejer sig om regionale organisationer). Imidlertid kunne dette spørgsmål løses, for så vidt som Det europæiske Fællesskab som sådan bliver part i De Forenede Nationers kommende havretskonvention.« (Udkast til betænkning, afleveret til EF-Parlamentets landbrugs- og fiskeriudvalg den 16. april 1980, ved Charles Josselin).

Det fremgår her med al tydelighed, at visse kræfter i i hvert fald EF-Parlamentet, ønsker at bruge FN-konventionen til mere og andet, end der fremgår af formandskabets ansøgning. Hvis FN-konventionen åbner for denne internationale juridiske mulighed og EF som sådan bliver deltager i konventionen, vil der altså være mulighed for, at der oprettes deciderede EF-inspektionsskibe.

I det tilfælde, hvor Grønland melder sig ud af EF og samtidig forbliver i rigsfællesskabet med Danmark, som er medlem af EF, og som fortsat forventes at deltage i fiskeriinspektionen ved Grønland, vil dette kunne medføre nogle helt uacceptable forhold mellem Danmark og Grønland i forhold til EF. Bortset fra dette må det under alle omstændigheder være betænkeligt, at EF via internationale konventioner søger at opnå en udenrigspolitisk retlig status, og da specielt via noget, som i betænkelig grad ligger op ad egentlige paramilitære foranstaltninger.

Set fra Grønlands side vil det, at EF bliver kontraherende part i FNs tredje havretskonvention, åbne for mange endnu skjulte og et par åbenlyse forhold, hvis konsekvenser for Grønland er u hensigtsmæssige og uønskelige,